

Motion till riksdagen 2020/21:969

av **Maria Stockhaus och Camilla Waltersson Grönvall (båda M)**

Skarpare public service

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa grundförutsättningarna för public service, dvs. dess oberoende och självständighet, och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att public service inte bör konkurrera med kommersiella aktörer och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att public service-uppdraget som sådant bör renodlas och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen framöver ska sträva efter att formulera public service-bolagens uppdrag på ett sätt som inte begränsar deras uppdrag till specifika tekniska distributionskanaler och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

De svenska public service-bolagen har, något förenklat uttryckt, två uppdrag: dels produktion (alternativt inköp) av programinnehåll, dels distribution av detta via olika tekniska plattformar. Public service-bolagen producerar och sänder ett stort antal program av olika typer. Nyheter, underhållning, dokumentärer och barnprogram är exempel på programtyper som sänds.

I SVT:s definition av begreppet public service ligger bland annat att garantera medborgarna ett brett utbud av program och tjänster via tv, webb och andra publiceringsformer. I public service-uppdraget ryms också att SVT:s verksamhet bedrivs självständigt i förhållande till politiska, kommersiella och andra intressen i samhället. Sverige har idag många kommersiella radio- och tv-kanaler och mångfalden ökar dessutom i takt med att olika webbtjänster utvecklas. I grunden är konkurrens av godo men public service-kanalerna konkurrerar inte på samma villkor som de kommersiella

eftersom de inte är beroende av kommersiella intäkter i samma utsträckning. Därför bör public service heller inte konkurrera med kommersiella kanaler.

I takt med att allt fler kommersiella kanaler etablerar sig genom olika teknikplattformar så finns det en mångfald av aktörer som såväl kan producera som sända exempelvis olika typer av underhållningsprogram. Därmed minskar också behovet av exempelvis underhållningsprogram producerade inom public service-bolagen. Public service-kanalerna bör, förutom nyheter, dokumentärer och barnprogram, få ett tydligt uppdrag att bidra till att göra olika former av kulturevenemang och föreställningar tillgängliga för tittare över hela landet. Slutsatsen av den ökande mångfalden borde vara att det uppdrag som public service idag har ses över, med syftet att förtydliga och renodla uppdraget.

Public service-uppdragets fokus bör ligga på samhällsinformation såsom nyheter, faktagrogram, samhällsdebatt och vetenskap snarare än stora underhållningssatsningar. Det behövs en modernisering och uppdatering av begreppet public service som anpassar den till den mångfald av kommersiella radio- och tv-kanaler som idag finns. Det behövs också en anpassning av omfattningen på den verksamhet som public service bedriver.

Regeringen bör framöver sträva efter att formulera public service-bolagens uppdrag på ett sätt som inte begränsar deras uppdrag till specifika tekniska distributionskanaler. Konkret handlar detta om att exempelvis webbtjänster bör räknas in i public service-uppdraget. Det bör exempelvis inte vara nödvändigt att ett program sänds i ett markbundet nät för att andan i sändningsuppdraget ska anses fullgjort.

Det finns vissa typer av program som kan sändas exklusivt på webben utan att ha sänts i marknätet, och public service-uppdraget kan ändå anses fullgjort. Det kan handla om program med ett mycket smalt ämnesinnehåll eller insatser på ett minoritetsspråk. Public service-bolagen är i grunden en leverantör av innehåll, där slutkonsumenten ska kunna välja teknisk plattform.

Maria Stockhaus (M)

Camilla Waltersson Grönvall (M)